

1B6651
(B13029)

ΑΣΜΑΤΙΟΝ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

A1.52.48.0019

ΔΙΟΝΥΣΙΩ. ΣΩΜΕΡΙΤΗ.

ὑπὸ τὰς σκληρὰς ἐντυπώσεις τῆς Διαρραλείου πολιτικῆς διατε-
λόντων, ἡσθάνθημεν ὅτι ἡ καρδιά ἡμῶν δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀνατε-
λήτῃν δικαίαν ἀγανάκτησιν αὐτῆς κατὰ ἔθνους ὕπερ ἐφαίνετο ὅπως
δήποτε ἀνεχόμενον τοιαύτην πολιτικὴν καὶ τοιοῦτον πολιτικὸν
ἰσχύοντα τὰ τῆς πολιτείας. Μᾶς ἐφάνη διὰ μίαν στιγμὴν ὅτι ἡ
πολιτικὴ τοῦ Διαρραλῆ ἐξεπροσώπει ὁλόκληρον τὸ Ἀγγλικὸν φρό-
νημα, οἱ τὸ καταχθόνιον πνεῦμα τὸ ἐμφυσῆσαν τὸν Κριμαϊκὸν
πόλεμον ἐπεκάθητο εἰσέτι θριαμβεῖον καὶ δεσπότην τὴν ψυχὴν
παντὸς Ἀγγλου.—Ἰδοὺ διατὶ ἐν τῇ ἐξάψει τοῦ πατριωτισμοῦ ἡ-
μῶν κατηράσθημεν τὸ πνεῦμα ἐκεῖνο ὕπερ βεβαίως ἀτιμᾶζει ἔθνος
τὸ ὁποῖον ἄλλως τοσαῦτα ὑψηλὰ κίνηται πλεονεκτήματα καὶ
τὸ ὁποῖον δὲν ἔπαυσέ ποτε ἀναρτῶν θαλεροῦς στεφάνους εἰς τὸ
ἄγαλμα τῆς Δόξης.— Δὲν θέλομεν πρὸς τιμὴν τῆς ἀνθρωπότη-
τος νὰ παραδεχθῶμεν τὴν γνώμην φιλογενεστάτου ἡμῶν συμπο-
λίτου ὅστις οἰανόποτε πολιτικὴν τροπὴν τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους
ἀποδίδει εἰς τὸ ἰδιαίτερον αὐτοῦ συμφέρον, ὅτι ὁ Ἀγγλος οὐ παύ-
σεται καὶ ἀναφανδὸν καὶ κρύφα ὑποστηρίζων τὴν θωμανικὴν
Αὐτοκρατορίαν μέχρις οὗ πραγματικῶς ἴδῃ αὐτὴν πτώμα, ὅτι τό-
τε ἰσως θέλει ἐξαπλώσει τὸ πτώμα ἐκεῖνο εἰς τοὺς νεκρικοὺς αὐ-
τοῦ θαλάμους (alle sue sale mortuarie) ὅπως καὶ ἐπὶ ἑνα
εἰσέτι αἰῶνα περιμελὴν μήπως ὁ νεκρὸς δώσῃ σημεῖα ἀναβιώ-
σεως. — Ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας φαίνεται ὅτι ἔλαβεν ἐσχάτως
φιλανθρωπὸν τροπὴν, ἥτις, πεπεισμεθα, δὲν ἐξεβιάσθη ἐκ τῆς ἀ-
δυσωπότητος ἀνάγκης καὶ τῆς φορᾶς τῶν πραγμάτων. Ἡ εὐγενὴς
Ἀγγλική, ἡ φιλόχριστος ἐκεῖνη χώρα δὲν θέλει ἀνεχθῆ πλέον ἵνα
ἐν τοῖς σεπτοῖς ναοῖς τοῦ Χριστοῦ ἀποτείνωνται πρὸς τὸν ὕ-
ψιστον εὐχαὶ ὑπὲρ τῆς ἐπαράτου Τουρκίας, ὑπὲρ τῆς καταδυνα-
στεύσεως τῶν χριστιανῶν, δὲν θέλουσι πλέον χεῖλη ἀγγλικά,
καρδίαι ἀγγλικάι, ἀπευθίνει μετὰ τῶν Σοφτᾶδων καὶ Οὐλεμά-
δων δεήσεις ὑπὲρ τῆς καταστροφῆς τῶν δούλων Ἑλλήνων καὶ
τῆς ἐξοντώσεως τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς. — Ἐν τέλει προσθέτο-
μεν ὅτι ἡ πόλις εἶναι ἐλευθέρη ὥς ἡ αὔρα τοῦ Πίνδου, καὶ εἰς
ὅσον ὑποτάσσῃ ἐαυτὴν εἰμὴ εἰς τὴν ἄπειρον δικαιοσύνην.
Ταῦτα ἐν προομίῳ.

ΕΙΣ ΧΑΣΑΝ

Ὁ Χασάν, συγγενὴς τοῦ πρώην Σουλτάνου Ἀλῆ, ἐφόνευσε σινοδριάζοντος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τὸν Χούσεν Ἀβνῆ, ὑπουργὸν ἐπὶ τοῦ πολέμου, ὅστις, ὄργανον τῆς Ἀγγλίας, ἐξεθρόνισεν ἱσως δὲ καὶ ἐδολοφόνησε τὸν Ἀλῆ. — Ὁ αὐτὸς δὲ Χούσεν Ἀβνῆ ἐπέμψεν τοὺς Κιρκασίους καὶ Βασιλευζούκους εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἵνα θύσωσι καὶ ἀπολίσσωσι, τοῦτο δὲ ὅπως καταπνιγομένης τῆς ἐπαναστάσεως τῶν Βουλγάρων, ματαιωθῶσιν αἱ προσπάθειαι τῶν τριῶν βασιῶν δυνάμεων πρὸς ἀνακούφωσιν τῶν πρὸ αἰῶνων ταλαιπωρουμένων χριστιανῶν τῆς Τουρκίας, πρὸς πληρῆν, ἐννοεῖται, εὐχαρίστησιν τῆς Ἀγγλίας. — Ἡ καθάρσις τοῦ Ἀλῆ δύναται προσφῶς νὰ κληθῇ ἡ δευτέρα καὶ λαμπροτέρα ἐκδοσις τοῦ Βουλγαρίου κατὰ τὸ 1862 ἐν Ἀθήναις πραξικοπήματος.

Θεία ἰσχὺς σοὶ ὤπλισε
Τὴν χεῖρα τὴν γενναία,
Καὶ τὴν σκληρὰν κατέστρεψας
Ἀγγλίας τὴν ἰδέα —
Ἦτις καὶ πάλι ἠθέλησε
Διὰ τὰ συμφέροντά της
Ἀθῶα νὰ θύσῃ πλάσματα
Μ' αἰῶνια ἀτιμιότης!

Ἀφοῦ τὸν Καποδίστριαν
Ἀπέσβυσε, — εἰς τὸ χῶμα —
— Ἀφοῦ σεπτὸν κατέθαψε
Τοῦ ὄθωνος τὸ σῶμα, —
Ἀφοῦ τῆς Κρήτης πρόδωκε
Τοὺς ἥρωας, ἀφρίζει
Ὡς ὁ Σατάν, τοῦ Εὐσπλαγχνου(α)
Βουλᾶς ὅπως κρημνίζει.

Ἀλλ' ἐφθασε, ὦ! ἐφθασε
Ἡ τελευταία ὥρα —
Τὴν πλανηθεῖσαν ἀπὸ σὲ
Γαλλίαν βλέπεις τώρα
Καταβληθεῖσαν, αἶγῃσε,
Ἀλαζονείας τέρας,
Ἰδοὺ ὁ Πλάστης ὤρισε
Τῆς λύσεσς σου τὸ πέρασ.

(α) Θεοῦ. —

Εἰς μάτην ἡ σκληρὰ σμῖα
Τοῦ πρώην ὑπουργοῦ σου
Προκύπτουσα τοῦ τάφου της
Οἰστρηλατεῖ τὸν νοῦν σου,
Κι' ὅλα τὰ καταχθόνια
Στίφη τοῦ ἄδου κράζει
Ὅπως τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ
Ἀκολουθῇ νὰ στάξῃ.

Εἰς μάτην, ἄπιστε, κινεῖς
Ἐκάρατον τὸ ξίφος,
Τὴν γῆν εἰς μάτην ἀπειλεῖς
Μὲ στόλων σου τὸ στίφος —
Ὡς ἡ πνοὴ σκορπίζουσα
Ἀνέμου πυκνὰ νέφη
Θείας ὀργῆς ἰδοὺ πνοὴ
Τοὺς στόλους κατὰστρέφει. —

Ἀνέμισε, ἀνέμισε,
Ὀρησκείας ὦ σημαῖα,
Ἀπ' τὴν ἀκτὴν τοῦ Βόσπορου, —
Καὶ τῶν ἐθνῶν στήν θέα
Τὸ πνεῦμα τῆς Ἑλλάδος μου
Ἄς ἀναλάμψῃ πάλι
Μὲ τὴν ἀρχαίαν δόξαν του
Μ' ἀθάνατά του κάλλη.

Τοῦ Μίλτωνος, τοῦ Βύρωνος
Σκιαὶ μὴ λυπηθῇτε —
Ἰσως ἀκτὶς τῆς δόξης σας,
— ὧς θεοὶ μαργαρίται —
Ἀφοῦ τοῦ ἔθνους σας πλυθῇ
Ἡ τόση ἀσχημία,
Ἐκχύσῃ πάλιν εἰς αὐτὸ
Τῆς δόξης τὴν αἰθρία. —

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Ἰσως τὸν θρόνον τ' Ἀπλάστου
Τὰ θρέφει στεφανοῦσι
Ὅσα 'ς τὸ αἷμα ἐξέπνευσαν (α)
Ἰσως παρακαλοῦσι
Ὅπως 'ς τὸν κόσμον ἀδικιᾷ
Παύσῃ νὰ θριαμβεύῃ,
Καὶ τὴν ψυχὴν ἀθάνατον
Σκληρῶς νὰ μὴ δεσμεύῃ.

Τοῦ Μίλτωνος, τοῦ Βύρωνος
Σκιαὶ ὦ! μὴ πενθῆτε—
Τὸν θρόνον τὸν αἰώνιον
Σεῖς ἐναγκαλισθῆτε—
Μὲ τὰς ἀθώας τὰς ψυχάς (β)
Δεήθητε, γενναῖοι,
Νὰ παύσῃ πλέον εἰς τὴν γῆν
Αἷμα θνητῶν νὰ ρέῃ.

Ἢδὴ τῆς γῆς ὁ ἄγγελος
Περιχαρὲς τὸ βλέμμα
Πρὸς τὸν πατέρα τοῦ Παντός
Ἀνήγειρε, — καὶ στέμμα (γ)
Ἔθετε πάλιν εὐτυχῆς
Εἰς ἀμβροσίαν κόμη,
Ἀλλ' ἡ πατρίς σας, φεῦ! σκληρὰν (δ)
ἔχει βουλὴν ἀκόμη.

Σκληρά! τῆς συνειδήσεως
Ὁ νόμος δὲν ταρασσεί
Τὴν μαρμαρίνην σου ψυχὴν;
Ὁ νόμος οὕτως τάσσει

(α) Τὰ χάριν τῶν συμφερόντων τῆς δυτικῆς Εὐρώπης θυσιασθέντα θρέφει εἰς Βουλγαρίαν. Δὲν συναριθμοῦμεν καὶ τὴν γυναικίαν Ἰταλίαν.

(β) Μὲ τῆς ψυχῆς τῶν σφαγιασθέντων θρεφῶν, εἰς Βουλγαρίαν.

(γ) Πᾶς ἀστὴρ ἔχει τὸν προστάτην τοῦ ἀγγέλου· ἔχει καὶ ἡ γῆ τὸν ἀγγελοῦ της.

(δ) Ἀμα ἡ ἀνθρωπότης ἔρχεται νὰ πάσῃ ὁ ἄγγελος τῆς γῆς ἀπέθετε τὸ φανερὸν του διδάγμα — εἰς τὴν ἐλπιζομένην ἀπολύτωσιν τῶν χριστιανῶν πάλιν τὸ ἔθετε ἐπὶ τῆς κεφαλῆς; ... ἀλλ' οἰκτιρὰ πλάνη! δὲν παύσουσι αἱ σκληραὶ τῆς ἀνθρωπότητος τύχαι.

Τ' ἀνθρώπινα τὰ πλάσματα
Εἰς τάξεις τῶν ἀγγέλων—
Εἶν' τῆς μελλούσης μας ζωῆς
Ἀστὴρ ὁ ἀνιτέλλων.

Ὡς τ' ἀχανοῦς ὠκεανοῦ
Εἶν' ἄμετρα τὰ βάθη —
Ὡς τῆς μητρὸς π' ἐρήμωσε
Εἶν' ἄπειρα τὰ πάθη —
Οὕτω τῆς συνειδήσεως (α)
Εἶν' ἄπειρος ὁ νόμος.—
Εἶν' αἱ θυσίαι τέρψεις του
Πλάστου εἶν' ἔσως κόσμος.==

Ἀνέμισε, ἀνέμισε
Γλυκύχρωμος σημαῖα
Ἀπ' τὴν ἀκτὴν τοῦ Βόσπορου,
Καὶ τῶν ἐθνῶν εἰς τὴν θέα
Τὸ πνεῦμα τῆς Ἑλλάδος μου
Ἀς ἀναρπάσῃ πάλι
Τὴν μαρανθεύσαν ταῦτην γῆν (β)
Εἰς ἄλλου κόσμου κάλλη==

ὦ ποῖα, ὦ ποῖα Μέδουσα
Φρικώδης ἡδυνήθη
Ν' ἀποναρκώσῃ ἀτρόμητα
Ἡρωικά τὰ στήθη,
Τὴν πίστιν τῆς Ἑλλάδος μου
Σκληρῶς νὰ ταρταρώσῃ,
Καὶ τὰς χρυσὰς ἐλπίδας της
Ἐξαίφνης νὰ νεκρώσῃ;

(α) Ἡ συνεΐδωσις εἶναι αὐτὸς ὁ Θεὸς ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ συνεΐδωσις εἶναι ἀπλη-
υτος, ἀπαιτεῖ θυσίας, καὶ πάλιν θυσίας — δὲν κορέννεται ποτὲ, ὡς ἡ ἀδυσσος τῆς
θαλάσσης, ἀπαιτεῖ ὅπως καὶ αὐτὴ ἡ ζωὴ θυσιαζέται ὑπὲρ τοῦ θεοῦ νόμου, ὑπὲρ
τοῦ δικαίου, ὑπὲρ τοῦ ἀπείρου, λέγει ὁ Βίκτωρ Οὐγά.

(β) Τὴν μαρανθεύσαν ἀπὸ τὰ ὕδατα, ἐγλωτιστικὰ φρενήματα γῆν τῆς Εὐρώπης.

Σὺ, ὦ σκληρὰ, σὺ Μέδουσα
 Ἐπέτυχες, Ἀγγλία
 Τὴν Κρήτην θυσιάζουσα
 Νὰ σπείρης τὴν δειλία
 Εἰς θεῖα τῆς Ἑλλάδος μου
 Ἐλευθερα τὰ στήθη
 Ὅτι ἡ ὑπαρξίς αὐτῆς,
 Τὸ κλέος κατηργήθη.

Πλὴν τῆς ψυχῆς μου τ' ὄνειρον
 Πᾶσαν ψυχὴν θερμαίνει —
 Τὸ παρελθὸν Ἑλλάδος μου
 Τὸ μέλλον ἀναμένει,
 Ὡς ἀδελφοὶ π' ἐχώρισε
 Μοῖρα σκληρὰ καὶ ἀγρία
 Θὰ ἐνωθῶσι πάλλοντα
 Εἰς δόξαν αἰωνία. —

Ὅσω θὰ τέρπουν τοὺς θυητοὺς
 Τὰ κάλλη τῆς πλειάδος,
 Ἡ δόξα ἀτελεύτητος
 Θὰ λάμπει τῆς Ἑλλάδος —
 Ὅσον τὸ χρῶμα τ' οὐρανοῦ
 Θὰ θέλγει τὴν καρδιά,
 Σὺ' ὦ Ἑλλάς μου, σὺ, τῆς γῆς
 Θὰ εἶσαι ἡ λατρεία —

Μὲ σέβας τὰ πελάγη σου
 Θὰ σχίζωσι τὰ πλοῖα —
 Μὲ τὰ σεμνάσου τὰ βουνά
 Θὰ ὑφούται ἡ καρδιά. —
 Ἀκάθεκτος τὰς πτέρυγας
 Ὁ λογισμὸς θὰ ἐκτείνει
 Προσδεδέπων τοῦ οὐρανοῦ
 Τὴν ἄφατον γὰλῶνα.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΦΙΛΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
 ΜΕΛΙΣΣΟΙΣ

